

teatre

PER RAMON OLIVER

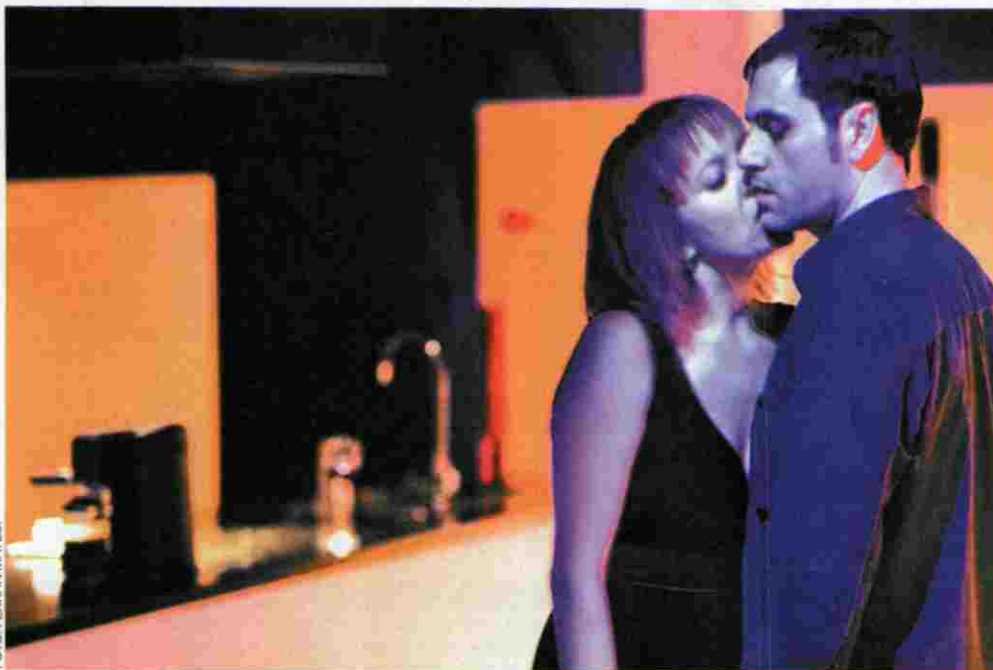

FOTO: FERRAN MATEO

Les cendres de tot plegat

UN INFERN COMPARTIT EN PARELLA PER 'DIMONIS' DEL TEATRE NÒRDIC

Vosaltres sou partidaris que els draps bruts es rentin a casa o preferiu que la bugada es faci a la vista de tot el veïnat? Hi ha qui, per pudor, vergonya o tristesa, prefereix que el seu infern particular resti sempre ocult. Però també

hi ha qui necessita testimonis de l'(auto)destrucció que l'ofega. O, fins i tot, hi ha qui necessita enfonsar les possibles seguretats dels convidats, i fer-los obrir els ulls entorn dels seus propis inferns. Un consell: si viviu més o menys tranquil·lament amb la vostra parella i una nit us vénen a buscar per prendre amb ells una copa aquells veïns que acostumen a es-cridassar-se sempre, no els obriu la porta: pot ser que es tracti del Frank i la Katerina.

Qui té por de Lars Noren?: És possible que a més d'un o una de vosaltres, com a nosaltres mateixos o com a la directora Lurdes Barba, aquesta situació li recordi aquella altra que compartien les dues molt universitàries i alcoholitzades parelles de la memorable obra d'Edward Albee *Qui té por de Virginia Woolf?* Però, com diu també Barba, cal no oblidar tampoc que som dins d'una obra nòrdica, concretament un text del prestigiós dramaturg suec Lars Noren. I ja sabeu com són els nòrdics en aquestes coses:

de seguida passen de la fisicitat de les situacions a la seva metafísica. De l'evidència de les vides trencades a la no menys evident presència constant de l'ombra de la mort. Especialment quan una urna plena de cendres que demà seran objecte d'un funeral (les de la mare del Frank, per ser exactes) presideixen la inquietant escena.

Esfereïdores paraules quotidianes: Però Lars Noren, hereu i continuador d'aquelles mateixes obsessions que trobem al cinema de Bergman o al teatre de Strindberg (que tant ha influït també en l'autor de *La cabra*), no deixa que els seus personatges es perdin en la sofisticació del llenguatge. Per fer que el que es diuen faci mal de debò, aquests éssers destruïts han de parlar com ho fem tots nosaltres. Aquest és el realisme verbal dels qui ja tenen residència fixa a l'infern. I l'estil d'un autor acostumat a posar en escena les demencials conseqüències de la convivència que ha esdevingut follia.

Aparellats

Qui forma aquesta parella amb la convivència enverinada que està a punt de vomitar el seu odi a l'escenari? Doncs dos intèrprets ben capaços de fer saltar espurnes d'emoció amb el seu talent. Àurea Márquez la tenlem fa poc vivint els desencisos burgesos d'*Els estiuejants* de Gorki. Però podeu recordar-la també com la noia més combativa de l'*Exèrcit de Salvació a Santa Joana dels escorxadors*. O lluitant contra l'analfabetisme a *Ganivets a les gallines*. O bé convertida en la germana de Blanche Dubois / Emma Vilarasau en aquell *Un tramvia anomenat desig* que li va proporcionar una merescuda nominació als premis Max.

De Williams a Tennessee:

I és que l'autor que va fer circular aquell mític tramvia ha estat també precisament el protagonista absolut del més recent muntatge interpretat per Jordi Collet. Abans de convertir-se en un bàrman japonès i gigoló a *Tennessee*, Collet havia sigut la víctima del crim més sinistre per culpa d'*El malentès*. Havia viscut escenes de desig i sexe decididament torbadores al bosc de *PPP* i havia passat les seves hores mortes com a futbolista fracassat dins del pis de l'Eixample de *Barcelona, mapa d'ombres*. I tot això sense oblidar-nos de com va acompanyar Franco di Francescantonio en el seu camí d'alliberament a *Libera me*.

■ **DIMONIS DE LARS NOREN.**
DIRECCIÓ: LURDES BARBA.
INTÈRPRETS: JORDI COLLET, ÀUREA MÀRQUEZ, XAVIER RIPOLL, DANIELA CORBO. DURADA: 1 H 50 MIN. EN CATALÀ. DRAMA. FINIS AL 7/1/07.
SALA BECKETT CA L'ALEGRE DE DALI, 55 BIS. BARCELONA (GRÀCIA). € 93 284 53 12. € 12 EUROS. © DE DC. A DS., 22 H; DG., 19 H. ◆ JOANIC (L4).

QUÈ FEM...

■ després

La cita és demà dissabte 2/12, de les 11 a les 15 h. El **Club Escandinavo de Barcelona** organitza el seu basar anual, que us permetrà gaudir de l'artesanía, la gastronomia i l'art floral dels quatre països nòrdics, i prendre un vi calent i uns pastissos de gíngebre com ho faria el mateix Lars Noren.
• Centre Cultural Nòrdic, Gran Via, 541, 1r 2a.